

บกที่ 4

อภิปรายผลการศึกษา

ผลที่ได้จากการศึกษาแหล่งกำเนิดของการไม่แยกออกจากกันของโครโนไซม์ในกลุ่มอาการดาวน์ในประชากรไทย ชั้งศึกษาจากผู้ป่วยกลุ่มอาการดาวน์พร้อมทั้งพ่อและแม่จากโรงพยาบาลราชานุกูล และโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า จำนวน 60 ครอบครัว โดยการเพาะเลี้ยงเม็ดเลือดขาว และข้อมูลของโครโนไซม์แบบ Q-band โดยข้อมูลด้วย quinacrine dihydrochloride และใช้เทคนิค Q-band polymorphism ของโครโนไซม์ 21 ใน การตรวจสืบทอดโครโนไซม์ 21 พบว่าสามารถตรวจสืบทอดโครโนไซม์ 21 ได้สมบูรณ์ 27 ครอบครัว จาก 39 ครอบครัว และพบว่า 25 ครอบครัวมีแหล่งกำเนิดของการไม่แยกออกจากกันของโครโนไซม์ เกิดจากกระบวนการ oogenesis ในระยะ meiosis I 22 ครอบครัว ในระยะ meiosis II 3 ครอบครัว อีก 2 ครอบครัว เกิดจากกระบวนการ spermatogenesis ในระยะ meiosis I 1 ครอบครัว และในระยะ meiosis II 1 ครอบครัว

ครอบครัวที่ไม่สามารถวินิเคราะห์โครโนไซม์ได้เนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ หลายประการ เช่น

1. บางครั้งไม่ได้รับความร่วมมือที่ดีจากพ่อและแม่ของผู้ป่วย บางครอบครัวให้เก็บตัวอย่างเลือดของผู้ป่วยไว้ก่อน พ่อและแม่ของผู้ป่วยมักจะมาให้เก็บตัวอย่างเลือดวันหลัง แต่กลับไม่มาเลย บางครอบครัวในวันเก็บตัวอย่างเลือดอาจมีผู้ป่วยหรือแม่ผู้ป่วยติดธุระมาไม่ได้ นัดจะมาวันหลัง แต่ส่วนใหญ่ก็กลับไม่มาอีกเลย กรณีนี้พบประมาณ 10 ราย

2. ในการเก็บตัวอย่างเลือดผู้ป่วยพร้อมทั้งพ่อและแม่ผู้ป่วย ได้คัดเลือกเฉพาะในกรณีที่เป็นกลุ่มอาการดาวน์ จากการวินิจฉัยเบื้องต้นของแพทย์ผู้ป่วย เมื่อนำตัวอย่างเลือดมาเพาะเลี้ยงเม็ดเลือดขาว เมื่อตรวจสืบทอดโครโนไซม์ ด้วยวิธี G-banding พบว่าผู้ป่วยไม่ใช่กลุ่มอาการดาวน์จริง กรณีนี้พบ 3 ราย

3. ในการเพาะเลี้ยงเม็ดเลือดขาวในครั้งแรก ๆ ผู้ศึกษาทรงมีประสบการณ์ในการทำงานในห้องปฏิบัติการน้อย บางครั้งเก็บตัวอย่างมาเพาะเลี้ยงได้หลายรายในวันเดียวกัน ทำให้เพาะเลี้ยงเซลล์ไม่ได้ผลบ้าง ซึ่งในกรณี เพาะเลี้ยงเซลล์ไม่ได้ผล 6 ราย

4. ในการเก็บตัวอย่างเลือด จะให้ผู้ป่วยพร้อมทั้งพ่อและแม่ผู้ป่วยตกินยาทุกประเภทประมาณ 2 วัน แต่บางครั้งไม่ได้รับความร่วมมือ จากพ่อและแม่ผู้ป่วย ทำให้เก็บตัวอย่างเลือดมาเพาะเลี้ยงเซลล์ได้ผลน้อย ในบางรายผลจากการเพาะเลี้ยงเซลล์เม็ดเลือดขาว ได้เซลล์ที่อยู่ในระยะ metaphase น้อยมาก จนไม่สามารถวิเคราะห์โครโนโซมได้ ในกรณีนี้พบประมาณ 12 ราย

5. จากการศึกษาลักษณะ polymorphism ของโครโนโซม 21 โดยการวิเคราะห์จากกล้องจุลทรรศน์ เนื่องจากเทคนิคการข้อมูลแบบโครโนโซมแบบ Q-banding เมื่อตัดด้วยแสงอุլตราไวโอเลต (UV) นาน ๆ โครโนโซมจะติดสีไม่เท่ากัน เมื่อตัดไปได้ประมาณ 2-3 นาที โครโนโซมจะมีสีจางลงไปมาก ไม่สามารถถ่ายภาพของเซลล์ที่ศึกษาไว้ได้ ทำให้การศึกษารายละเอียดของลักษณะ polymorphism ของโครโนโซม กำลังได้ไม่ละเอียดพอ จึงวิเคราะห์โครโนโซมไม่ได้ในบางราย

นอกจากนี้สาเหตุของการเกิดกลุ่มอาการดาวน์นอกจากการเกิดจากภาระ Non-disjunction ของโครโนโซม 21 ยังเกิดจากสาเหตุอื่น ๆ ได้อีก เช่น Translocation ของโครโนโซม ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้ป่วยมี karyotype แบบ 46,XX,t (14:21) 1 ราย, มี karyotype แบบ 46,XX,t (21:21) 1 ราย

จะเห็นได้ว่าอายุของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับการเกิดกลุ่มอาการดาวน์ ซึ่งผู้ป่วยกลุ่มอาการดาวน์ที่บิดามารดาส่วนใหญ่พบว่า บิดา-มารดา ของผู้ป่วยมีอายุมาก ตั้งแต่อายุ 35 ปี ถึง 58 ปี ซึ่งสอดคล้องกับที่เคยมีรายงานไว้ (Penrose, 1933) แต่ก็มีบางส่วนที่พบในบิดามารดาที่มีอายุน้อยกว่า 35 ปี คือบุตรประมาณ 20 คนอบครัว ในจำนวนนี้ 9 รายที่มีบิดาหรือมารดาไม่ทราบที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี เช่น ทำงานในโรงงานก่อผ้า, อุ่นซ้อมรถ, อุ่นฟันสีรอกยนต์, ช่างซ่อมพิมพ์ดีด เป็นต้น ผู้ศึกษาคิดว่าสาเหตุของการเกิดกลุ่มอาการดาวน์ในผู้ป่วยกลุ่มนี้อาจเกิดจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีผลทำให้เกิดการไม่แยกออกจากกันของโครโนโซมในการสร้างเซลล์สืบพันธ์ในบิดาหรือมารดาของผู้ป่วย ซึ่งอิทธิพล

ของสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องนี้อาจจะมาจากการสิ่งแวดล้อมภายในร่างกายของมารดา เช่น ระบบหอร์โมน หรืออาจจะมาจากการสิ่งแวดล้อมภายนอกร่างกาย เช่นสารเคมีต่าง ๆ รังสียารักษาโรค และยาคุมกำเนิด ที่ได้รับเข้าไปในร่างกาย ซึ่งจากผลการตรวจสอบโครโนไซมพบว่าแหล่งกำเนิดของการไม่แยกออกจากกันของโครโนไซมในกลุ่มอาการดาวน์พบในกระบวนการ oogenesis มากกว่า spermatogenesis ซึ่งตรงกับที่ได้เคยมีรายงานไว้ ที่เป็นดังนี้ เพราะในการสร้างเซลล์สืบพันธุ์ของมารดา secondary oocyte จะถูกแบ่งตัวค้างไว้ ในระยะ meiosis I เป็นเวลาหลายปี จึงมีโอกาสที่จะได้รับผลกระทบจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มารดาได้รับมากขึ้น ทำให้การแบ่งตัวผิดปกติ เกิดการไม่แยกออกจาก กันของโครโนไซมได้ง่าย ทั้งที่มารดาอายุน้อย และมารดาอายุมาก เพราะปัจจุบันผู้หญิงต้องออกไประยะก่อนอายุบ้านมากขึ้น โอกาสที่จะสัมผัสถูกสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษก็มีมากขึ้น เช่น การสูดหายใจເօคວันพิษจากท่อ ไอเสียรถยนต์เข้าไปในร่างกาย การต้องทำงานในโรงงานที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี รวมทั้งปัจจุบันนี้ บิดา-มารดาที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ อาจต้องใช้วิธีให้มารดารับประทานยาคุมกำเนิด ในการวางแผนครอบครัว เพื่อช่วยลดภาระนี้บุตร ดังนั้nmารดาจึงมีระดับหอร์โมนในร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไปจากธรรมชาติ

จากการทดลองพบว่า กัมมันภาพตรังสี เช่น x-rays, gamma rays, cosmic rays สามารถทำให้เกิดการไม่แยกออกจากกันของโครโนไซมได้ (Juberg, 1983) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาพบว่าอุบัติการของ Down Syndrome ในบางท้องถิ่นสูงต่ำตามอุบัติการของโรคตับอักเสบจากเชื้อไวรัสในเวลาใกล้เคียงกัน

ในการตรวจวินิเคราะห์โครโนไซม ใช้เทคนิคการข้อมูลโครโนไซมแบบ G-band ในการศึกษา karyotype เป็นองค์ตุนของผู้ป่วยกลุ่มอาการดาวน์ รวมทั้งพ่อและแม่ของผู้ป่วย แต่ในการตรวจสอบศึกษาแหล่งกำเนิดของการไม่แยกออกจากกันของโครโนไซมในเทคนิค Q-band ซึ่งข้อมูลโครโนไซม ด้วยสารละลาย quinacrine dihydrochloride การตรวจสอบโครโนไซม อาศัยลักษณะ polymorphism ของโครโนไซม 21 และลักษณะ heteromorphism ที่เกี่ยวกับ satellite ของโครโนไซม 21 ซึ่งโครโนไซม 21 ที่แสดงลักษณะ polymorphism นี้ จะข้อมูลสี quinacrine dihydrochloride เมื่อส่องดูด้วยกล้องจุลทรรศน์ชนิดเรืองแสง ฟลูออเรสเซนต์ จะเห็นลักษณะการเรืองแสงของโครโนไซมต่างกันเพราะลักษณะ polymorphism นี้ โดยปกติแล้วจะพบในบริเวณแขนสันของโครโนไซมในกลุ่ม

อโครเซนต์ริก (acrocentric chromosome) (โครโนมิซึมคู่ที่ 13, 14, 15, 21 และ 22) ซึ่งส่วนนี้เป็นส่วนที่มีการเรียงตัวของเบสซ้ำ ๆ กัน (highly repetitive DNA sequence) (Cohen, 1984) นอกจากนี้ยังพบลักษณะ polymorphism ในบริเวณส่วนเซนโตรเมียร์ ของโครโนมิซึมคู่ที่ 1, 9, 16 และ บริเวณส่วนแทนยาของโครโนมิซึม Y (Semi และ Tuisi, 1982) ซึ่งลักษณะ polymorphism ที่พบในแต่ละคนจะถูกถ่ายทอดไปยังลูกหลานได้ตามกฎของเมนเดล ลักษณะ polymorphism ดังกล่าวในสัปดาห์นี้ สามารถพบได้ในประชากรทั่วไป ซึ่งไม่ทำให้เกิดความผิดปกติของร่างกายแต่อย่างใด แต่ Shabtai และ Halbrecht (1982) พบว่า อุบัติการณ์ของลักษณะ polymorphism ในกลุ่ม acrocentric chromosome จะมีความสัมพันธ์กับความผิดปกติของระบบประสาทอย่างมีนัยสำคัญ

จากการศึกษาลักษณะ polymorphism ของโครโนมิซึม 21 ในผู้ป่วยกลุ่ม อาการดาวน์ในประเทศไทย พบลักษณะ polymorphism ของโครโนมิซึม 21 ส่วนใหญ่พบแบบมี satellite ขนาดเล็กอยู่บน stalk ที่ยาว 28 ราย แบบไม่มี satellite 15 ราย แบบมี satellite ขนาดใหญ่ 17 ราย และแบบมี satellite ขนาดกลาง 21 ราย ตามตารางที่ 4 การเปรียบเทียบขนาดของ satellite เปรียบเทียบโดยดูจากกล้องจุลทรรศน์ที่กำลังขยายเท่ากัน และดูเพิ่มเติมจากภาพถ่ายที่ถ่ายจากกล้องจุลทรรศน์ แต่การดูจากภาพถ่ายค่อนข้างมีปัญหา เพราะเนื่องจากโครโนมิซึมติดสีไม่คงทน เมื่อดูด้วยแสง จุลทรรศน์ไวโอลेट เวลาเลือกเชลล์ที่สวย ๆ มาถ่ายรูป มักจะถ่ายได้ไม่ชัด เพราะโครโนมิซึมติดสีจางลงไปมาก ผู้ศึกษาจึงวิเคราะห์ผลจากการกล้องจุลทรรศน์เป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้ประโยชน์ของลักษณะ polymorphism ที่พบในแต่ละเชื้อชาติยังมี ความสำคัญต่อการศึกษาทางประชารัฐพัฒนาศูนย์ศูนย์ เกี่ยวกับความเป็นมาของเชื้อชาติ การอพยพกันย้ายที่อยู่

ผลการศึกษาแหล่งกำเนิดของการไม่แยกออกจากกันของโครโนมิซึมในผู้ป่วยกลุ่ม อาการดาวน์ ในประชากรไทย ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ เมื่อเทียบกับผลที่ได้จากการศึกษาจากต่างประเทศ ทั้งในทวีปเอเชีย ยุโรป และอเมริกา แล้ว (ตารางที่ 5) ผลการศึกษาที่ได้มีค่าแตกต่างกันอยู่บ้าง ถึงแม้จะใช้เทคนิคการศึกษาคล้าย ๆ กัน ทั้งนี้เนื่องจากผลการวิเคราะห์โครโนมิซึมกับจำนวนตัวอย่างประชากรที่นำมาศึกษา พบว่าผลจากการศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่ประสบผลสำเร็จมากนัก ตัวอย่าง เช่น ในปี

1970 มีรายงานผลการศึกษาของ De. Grouchy สามารถวิเคราะห์โครโนไซม์ได้ในผู้ป่วยพร้อมทั้งพ่อและแม่ได้เพียง 1 ราย ซึ่งตรงกับรายงานของ Juberg และ Jones (1970) ที่ได้ศึกษาในปีเดียวกันจนปี 1972 Liezneoski และ Lindsten (1972) สามารถวิเคราะห์โครโนไซม์ได้สำเร็จเพียง 1 ราย จากการศึกษาในประชากร 6 ราย ในปี ค.ศ. 1973 Uchida ศึกษาในผู้ป่วยกลุ่มอาการดาวน์รวมทั้งพ่อและแม่ 20 ราย แต่วิเคราะห์โครโนไซม์ได้ผลเพียง 1 ราย ส่วน Smith และ Sachdeva, 1973 ศึกษาในผู้ป่วย 20 ราย ไม่สามารถตรวจสอบโครโนไซม์ได้เลย นอกจากนี้ในปีเดียวกัน ก็มีรายงานการศึกษาของคนอื่นอีกหลายคน (Punrett และ Vistenmacher, 1973; Robinson, 1973; Sasaki และ Hava, 1973; Kajii และ Niikawa, 1973 และ Mutton, 1973) พบว่าผลการวิเคราะห์แต่ละคนสามารถตรวจสอบโครโนไซม์ได้เพียง 1 ถึง 4 ราย ต่อมาในปี ค.ศ. 1975 Giraud, Mattei และ Mattei จากประเทศฝรั่งเศส ได้ศึกษาในประชากร 32 ราย ประสบผลสำเร็จในการวิเคราะห์โครโนไซม์เพียง 3 ราย ส่วน Hara และ Sasaki ศึกษาในตัวอย่างประชากร 33 ราย ประสบผลสำเร็จในการตรวจสอบวิเคราะห์โครโนไซม์เพียง 4 ราย ในประเทศออสเตรีย Wagenbichler, 1976 ศึกษาในตัวอย่างประชากร 70 คน สามารถวิเคราะห์โครโนไซม์ได้เพียง 34 คน ในปี ค.ศ. 1978 Hansson และ Mikkelsen ได้ศึกษาในตัวอย่างประชากรจากประเทศเดนมาร์ก 72 ราย สามารถวิเคราะห์โครโนไซม์ได้เพียง 22 ราย ส่วนรายงานของ Robert และ Gallow, 1980 วิเคราะห์โครโนไซม์ได้เพียง 2 ราย จากการศึกษาในตัวอย่างประชากร 20 ราย ในปี ค.ศ. 1981 Jacobs และ Mayer ได้รายงานผลการวิเคราะห์โครโนไซม์ไว้ 16 ราย จากการศึกษาในตัวอย่างประชากร 45 ราย นอกจากนี้รายงานการศึกษาของคนอื่น ๆ ในปีต่อ ๆ มา ก็ได้ผลใกล้เคียงกัน จนกระทั่งมาถึงปี ค.ศ. 1988 Davies และคณะ ได้ทำการทดลองศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยการนำเทคโนโลยีทางด้าน molecular polymorphism มาใช้ในการตรวจสอบโครโนไซม์ 21 เพื่อศึกษาแหล่งกำเนิดของการไม่แยกออกจากกันในผู้ป่วยกลุ่มอาการดาวน์ ซึ่งสามารถตรวจสอบโครโนไซม์ได้ผลแม่นยำมากขึ้น ทำให้วิเคราะห์โครโนไซม์ได้ผลมากขึ้น ในปีเดียวกันนี้ Stewart และคณะ 1988 นักวิทยาศาสตร์ในประเทศสหรัฐอเมริกา ก็ได้นำเทคโนโลยีทางด้านเซลล์พันธุศาสตร์มาประยุกต์ใช้ควบคู่กับเทคนิคทางด้าน molecular polymorphism ใน การศึกษาแหล่งกำเนิดของการไม่แยกออกจากกันของโครโนไซม์ในผู้ป่วยกลุ่มอาการดาวน์พร้อมทั้งพ่อและแม่ จำนวน 5 ครอบครัว สามารถวิเคราะห์โครโนไซม์โดยการใช้เทคนิคทางด้านเซลล์พันธุ-

ศาสตร์ 3 ราย สามารถวิเคราะห์โครโน่ไซม์ได้ทุกราย จากการใช้เทคนิคทางด้าน molecular polymorphism ผลการตรวจสอบโครโน่ไซม์จากการใช้เทคนิคทั้ง 2 แบบ ได้ผลตรงกันถึงแหล่งกำเนิดของการไม่แยกออกจากกันของโครโน่ไซม์ ว่ามาจากการกระบวนการ oogenesis หรือ spermatogenesis แต่ระยะของการเกิด nondisjunction ในแต่ละกระบวนการได้ผลแตกต่างกัน 2 ราย ทั้งนี้เพราะการใช้เทคนิคทางด้าน molecular polymorphism สามารถตรวจสอบได้ถึงระดับการเกิด crossing over ของโครโน่ไซม์ แต่เทคนิคทางเซลล์พันธุศาสตร์ไม่สามารถตรวจสอบได้ถึงระดับนี้

ในปี ค.ศ. 1988 นี้ Bricarelli และคณะ ได้ทำการศึกษาในผู้ป่วยกลุ่มอาการดาวน์พร้อมทั้งพ่อและแม่ ในประเทศอิตาลีจำนวน 37 ครอบครัว โดยใช้เทคนิคทางด้านเซลล์พันธุศาสตร์ และ molecular polymorphism มาใช้ประกอบกัน สามารถตรวจสืบของโครโน่ไซม์ได้ 35 ราย (94.6%)

การศึกษาหาข้อมูลทางด้านมนุษย์พันธุศาสตร์ (Human Genetic) ในประเทศไทย ยังได้รับความสนใจน้อย ห้องปฏิบัติการที่ศึกษาทางเซลล์พันธุศาสตร์มีน้อย สถาบันของรัฐที่บริการตรวจโครโน่ไซม์ก็มีเพียงไม่กี่แห่ง ในการศึกษาแหล่งกำเนิดของการไม่แยกออกจากกันของโครโน่ไซม์ โดยใช้เทคนิค Q-band คลักษณะ polymorphism ของโครโน่ไซม์ 21 ในผู้ป่วยกลุ่มอาการดาวน์เปรียบเทียบกันในพ่อและแม่ผู้ป่วย ยังไม่มีผู้ใดศึกษามาก่อนในเมืองไทย ผู้ศึกษาพยายามค้นคว้าหาเทคนิคที่เหมาะสมในการวิเคราะห์โครโน่ไซม์ เช่น เวลาในการข้อมโครโน่ไซม์, ระยะเวลาในการล้าง อัต, ขยาย รูปที่ถ่ายจากโครโน่ไซม์ที่จะวิเคราะห์ได้ ชั่งต้องใช้ความพยายามและความอุตหนอย่างสูงในการคิดค้นวิธีวิจัย การเก็บรวบรวมตัวอย่างเลือด จากผู้ป่วยพร้อมทั้งพ่อและแม่ของผู้ป่วย ชั่งต้องพยายามโน้มน้าวขอความร่วมมือจากพ่อและแม่ของผู้ป่วยและเจ้าน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการช่วยเก็บรวบรวมข้อมูล และค่าใช้จ่ายในการศึกษาค่อนข้างสูงด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ผลที่ได้ในการศึกษาครั้งนี้ ก็มีประโยชน์มาก สามารถนำไปใช้อ้างอิงในการให้คำปรึกษาทางพันธุกรรมต่อครอบครัวผู้ป่วย หรือครอบครัวที่มีอัตราเสี่ยงต่อการเป็นโรคนี้ได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาครั้งนี้ เป็นผลจากการวิเคราะห์โครโน่ไซม์จากผู้ป่วยพร้อมทั้งพ่อและแม่ ชั่งมีจำนวนไม่มากนัก จึงเป็นผลที่ยังไม่สมบูรณ์เต็มที่ แต่เนื่องจากเวลาและเงินทุนที่มีอยู่จำกัด แต่อาจมีผู้สนใจเห็นความสำคัญและท้าการค้นคว้าวิจัยในวงกว้างมากขึ้น

หรืออาจจะใช้เทคนิคใหม่ ๆ เช่น เทคนิคทางด้าน molecular polymorphism ของ โครงการ 21 มาประกอบในการศึกษาต่อไป เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์มาใช้อ้างอิง ในการให้คำปรึกษาทางมนุษย์พันธุศาสตร์แก่ประชาชนได้ดียิ่งขึ้นสำหรับประเทศไทย รวม ทั้งข้อมูลที่ได้ก็สามารถนำไปเปรียบเทียบกับผลการศึกษาจากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ได้ด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบผลการศึกษาแหล่งกำเนิดของการไม้แยกออกจากกันของโครโนซิมที่ศึกษาในต่างประเทศทั่วโลกกับการศึกษาครั้งนี้

Report	Maternal meiosis		Paternal meiosis		No. of informative case	total study case
	I	II	I	II		
Bricarelli et.al. (1988)	— 70.2% —		— 29.8% —		35	37
Bott, Sekhon and lubs (1975)	0	42.86%	0	57.14%	7	59
Davidenkova at.al. (1988)	60%		34%		84	140
De Grouchy (1970)	0	100%	0	0	1	?
Detrillaur (1978)	50%	50%	0	0	2	?
Emberger and Taib (1975)	0	100%	0	0	1	?
Giraud, Mattei and Mattei (1975)	33.33%	66.67%	0	0	3	32
Hamers, et al (1983)	— 80% —		— 20% —		?	100
Hansson and Mikkelsen (1978)	40.91%	27.27%	13.64%	18.18%	22	72
Hara and Sasaki (1975)	25%	50%	0	25%	4	33
Harris et al (1982)	76.92%		23.08%		26	26
Jacobs and Mayer (1981)	68.75%	18.75%	0	13.5%	16	45
Jongbloet and Hamers (1981)	54.69%	25%	9.37%	10.94%	64	100
Jongbloet et. al. (1982)	63%	17%	— 20% —			287
Juberg and Jones (1970)	0	100%	0	0	1	?
Kajii and Niikawa (1973)	100%	0	0	0	1	?
Kajii et. a. (1976)	100%	0	0	0	3	?
Liezneoski and Lindsten (1972)	100%	0	0	0	1	6

Report	Maternal meiosis		Paternal meiosis		No. of informative case	total case
	I	II	I	II		
Magenis and Chamberlin (1987)	73.47%	4.08%	16.33%	6.12%	49	61
Magenis et. al. (1977)	74.19%	3.22	16.13%	6.45%	31	?
Manning and Coodman (1981)	66.67%	0	16.67%	16.67%	12	15
Mattei et. al. (1979)	69.05%	11.9%	9.5%	9.5%	42	67
Mazo, Castillo and Mikkelsen et. al. (1980)	62.96%	11.11%	22.22%	3.7%	27	48
Moore et. al. (1976)	100%	0	0	0	1	?
Mutton (1973)	0	100%	0	0	1	?
Niikawa et. al. (1977)	75%	25%	0	0	4	7
Punnett and Kistemacher (1973)	50%	0	0	50%	2	10
Porbert and Gallow (1980)	66.67%	16.67%	16.67%	0	6	20
Robinson (1973)	100%	0	0	0	4	12
Sasaki and Hava (1973)	0	0	0	100%	1	?
Schmidt, et.al 1974	95.65%	0	4.35%	0	23	40
Schmidt, Sakola and Nitowsky, (1978)	0	0	100%	0	1	?
Smith and Sachdeva (1973)	0	0	0	0	0	20
Uchida (1973)	0	0	0	100%	1	20
Verma and Dosik (1978)	0	0	100%	0	1	?
Wagenbichler (1976)	47.05%	17.65%	23.53%	11.76%	34	70
Present study	81.48%	11.11%	3.7%	3.7%	27	60